

Jakso 5 Lähdetään rohkeasti mukaan kansainvälisyyteen: Litterointi

Anna: Tervetuloa mukaan kuuntelemaan sujuvaa kansainvälistymistä podcastia. Mä olen Anna.

Taru: Ja mä olen Taru.

Anna: Meidän mielestä kansainvälisyys kuuluu kaikille ja me halutaan levittää tietoa erilaisista kansainvälisistä mahdollisuuksista.

Taru: Tässä podcastissa saat vinkkejä, miten sä voisit hyödyntää kansainvälisyyttä osana sun omaa työtä.

Anna: Tänään meillä on aiheena kansainvälisyys etsivässä nuorisotyössä. Vieraana meillä on Irene Lüders-Helander, etsivä nuorisotyöntekijä Lahdesta. Tervetuloa mukaan.

Irene: Kiitoksia.

Anna: Mehän ollaan Irenen kanssa tavattu KV-kuvioissa, me käytiin tota Hyrialta siellä vähän hakemassa sparrausta nuorten lähettämiseen. Siitä on kyllä ehkä pari vuotta jo aikaa, mutta sillä jollain tuttuja, mutta Taruja Irene tapaa tässä nyt ensimmäistä kertaa, niin kertoisitko sä Irene lyhyesti kuka sä oot ja mitä teet etsivänä nuorisotyöntekijänä?

Irene: No joo Irene Lahesta tai siis nykyään asun Lahdessa, mutta alunperin Norjasta saapunut Suomeen ja sitä mukaa mennyt nuorisotyöhön vähän niin monia sattumoiden mukaan ja etsivässä nuorisotyössä aloitin kesäkuussa 2020. Ja sehän on nuorten palveluohjausta asiassa kun asiassa. Öö olen kuullut myös semmoista, että me emme ikinä vastaan, että emme tiedä vaan me otetaan selvää ja yhdessä nuorten kanssa eli nuorten kanssa kartoita mitä palveluita heillä on puuttuu kun jotain. Onko jotain liikaa eli laidasta laitaa?

Taru: No miten sä olet sitten ajautunut mukaan kansainvälisyystoimintaan?

Irene: No. Kyselin tosiaan kun me lämmiteltiin että pitääkö aloittaa ihan tosta juurista niin mainitsin jo se että olen maahanmuuttaja tulos siis Norjasta ja mä oon syntynyt 2 kulttuuriseen perheeseen ja isä sitten vielä kaiken lisäksi merimies niin mä oon päässyt mukaan matkustamaan ihan pienestä pitäen, että täällä matkustaminen muiden kulttuurien näkeminen muutenkin kuin turistina on ollut semmoinen hyvinkin vahvasti läsnä omassa elämässä. Ja tuossa kun hyppäsin mukaan nuorisotyöhön, niin pääsin töihin tällaiseen paikkaan kun mun monikulttuurikeskus multi kultti vapaaehtoistoiminnan keskus voi sanoa siinä, että vapaaehtoisjärjestö toisilleen toimintaa siellä ja.

Olin vielä suht tuore nuorisotyön tekijänä siellä ja sitten suunnitelma suunnitella ali nuorisovaihto Venäjälle, Moskovan liepeille ja selvisitte 2 työntekijää siinä mukana ja sitten toinen heistä vaihtoikin työpaikkaa.

Ja sitten piti vähän nopeasti löytää. No OK kuka voisi olla semmoinen, joka voisi lähteä mukaan? Sitten mulla lähestytään, että voisitko sä mitenkään harkita. Mä opiskelin vielä siellä, siinä vaiheessa muuten oppisopimuksella, nuoriso-ohjaajaksi, että tähän osui just hyvin tänne. No ilman muuta mä lähdin mukaan ja ensikosketus oli kyllä, no suoraan syvään päätyyn, voidaan sanoa, että meillä on melko iso ryhmä. Nuorin oli kolmetoistavuotias, vanhin oli meidän ryhmässä jotain kaksikymmentäneljä kaksikymmentäviisi.

Iso ikähaarukka muita ryhmiä oli sitten Venäjältä ja Italiasta hyvinkin monimuotoinen ja mielenkiintoinen. Ihana ryhmä. Siitä on niinku läksi innostus, kun pääsi mukaan näkemään sen, että hei miltä se tuntuu tältä nuorelta tyypiltä, joka pääsee ensimmäistä kertaa lentokoneeseen ja mennään jonnekin Venäjälle niinkin Moskovan liepeille ja ollaan siellä semmoisessa pioneerileirikeskuksessa on niinku vartijoita niinku aidattu alue missä on vartijoita, että noin vaan ei päästä lähtemään ja se kokonaisuus oli kyllä semmoista, että okei, meidän suomalaiset osallistujat oli kun me päästiin perille,

että löytyykö täältä jostain niinkin pesuainetta ja jotain rättiä. Me voidaan pestä näitä vessoja, että heti lähdetään sitten siitä, että okei, mikä on se puhtaus käsite, että se olisi niinku se siisteyskäsite, mutta sitten toiselle niin että ei vielä ja sitten pitää harjoitella just nyt okei vessapaperia ei heitetä sinne vessanpönttöön ja kaikki tällaisen niinku ihmeellisiä mahtavia jotenkin kohtaamisia ja oppimisen paikkoja.

Ja siitä lähtien ainakin mä oon säännöllisesti, säännöllisen epäsäännöllisesti saanut sitten lähteä nuorten mukaan nuorisovaihtoon osallistuu niinku nuorisotyöntekijöiden liikkuvuuksiin. Oon saanut olla mukana tuossa vapaaehtoistoiminnassa, niinku vapaaehtoistoiminta ja nyt pitäisi olla resursseja joukkueessa, niin tää kaikki on saanut seurata mun työuraa niinkin tähän asti ja mä oon niin onnellinen siitä koska se antaa ottaa, mutta se antaa enemmän kuin mitä se ottaa.

Anna: Aika hieno polku sieltä ihan pienestä pienestä asti ja loppua ei näy.

Irene: Niin niinpä. Ihanaa.

Taru: Joo siis todella pitkältä historiasta kerroit asioita niin jotenkin tuntuu siltä, että ihanaa päästä keskustelemaan siitä, että miten se kansainvälisyystoimintaa voisi sitten hyödyntää just etsivässä nuorisotyössä, että millaista kokemusta sulla on sitten siitä?

Irene: Jos me lähdetään miettimään siitä, että nuorisotyössä kun on kuitenkin tää eetos ja tausta ajatus siitä, että elämä on yksi oppimista. Eli se oppiminen ei lopu ikinä ja sitten tää on yksi tapa toteuttaa nuorisotyötä voimaannuttaa nuoria, saada uusia kokemuksia ja sitten sekin nää uniikit mahdollisuudet, että aina olisi mukana edes yksi, joka ei ole koskaan matkustanut minnekään. Hän kun pääsee ryhmään mukaan, niin tekemään, niin se on jo semmoinen onnistumisen kokemus. Että hei mä pystyin siihen ja kun mä mietin niinku käytiin Italiassa nuorisovaihtossa vai. Se on niinku se oli mulle henkilökohtaisesti semmoinen oppimisen paikka, että niin ikinä enää ei lähtisi uudestaan. Paitsi että lähtisin heti. Mutta siis siellä oli niinku muun muassa mukana tää yksi nuori tyyppi, joka oli ikinä ei ollut, ei ole edes käänellä laivalla ruotsista, ei tallinnassa, ei mitään tällaista.

Hyvinkin epävarma, onko hänestä tähän ja kaikkee tällaista. Ollaan siellä ja huomaa sen, että hänen kielitaitonsa riittää. Hän pystyy toimimaan ja olemaan muiden kanssa. Hän oli siellä, kun mikäkin, niinku hän hän voi, että se oli niin ihanaa nähdä, mitä hän toimi. Sille oli muiden kanssa ja sitten kun hän hehkutti sitä, kun sai olla siellä mukana ja olla siinä niinku osa tätä kansainvälistä ryhmää ja löytää uusia ystäviä.

Niin edespäin ja siksi me tullaan takaisin ihan jo vähän varmasti tällainen, käytännöllinen magic pelaaja magic miten päin se nyt menee niin sitten se ei ole mieltii, että kun näitä turnauksia olisi niin kuin muissakin maissa, että jospa hän lähtisi, mene vaan. Eli tämä nuoriso vaihto johti siihen, että lapsen äitikin tuli kertoon että mitä sä teit siellä mun pojalle. Nyt hän matkustaa ja se on niin ihana. Huono teidät nähdä eli tää on niinku ryhmässä sai matkustaa muiden kanssa huomata. Hei mä pärjään. Sitten se suojelee yksinään siellä siinä, että aivan niin ihanaa.

No nyt kun mä oon saanut innostettua niinku tuolla meidän työtiimissä tätä kansainvälisyyttä, niin eräs kollega hyppäsi mukaan Star of Europe koulutuksen, että pääsi vähän sisään siihen, että no mikä se nuorisovaihto on, miten me saadaan nuoret mukaan siihen ja kun lähtee tällaiseen kansainväliseen koulutukseen ja sitten on muiden kansainvälistä tyyppien kanssa. Siitä saa niin paljon enemmänkin irti samalla, että luot verkosta ja pääset kokemaan ja omia rajoja.

Taru: Mikä tää on tää star of?

Irene: Star of your Europe on siis Suomessa oikeasti taitaa olla Suomessa kehitetty tällainen niinku kokonaisuus mitä jotenkin mennään askeleet askeleet miten järjestät nuorisovaihto silleen, että nuoret ovat takuuvarmasti mukana alusta loppuun. Jos on niinku vähänkin semmoinen kutina ja sä työskentelet nuorten kanssa niin kannattaa hakea siinä, että ehdottomasti kannattaa uteliaasti hypätä mukaan niin enemmänkin. Sillä idealla hei aina vaan oppii jotain uutta.

Anna: Eli tuossa voisi ajatella että etsivässä se on sitä, että jaetaan nuorille sitä tietoa. Sitten ehkä innostetaan niihin vaikka nuorisovaihtoihin lähtemistä ja ja sitten ehkä myös sitä, että että ne ihmiset, jotka on kiinnostunut kansainvälisyydestä niin niin sitten innostaa myös niitä työkavereita mukaan, että se leviää lajalle.

Irene: Tuossa just on esitteen näkisin myös se, että kuin tärkeitä ja hyvä se on niinku esimerkiksi itselläsi nuorisotyössä. Jos vaan on resursseja siihen niin lähtee mukaan järjestää nuorisovaihdon.

Anna: Mennään tarkemmin sitten vähän, että mitä teillä Lahdessa on, niin millaista kansainvälisyystoimintaa teillä siellä on ja miten te edistätte kansainvälisyystoimintaa siellä?

Irene: Tai sanotaan niin kaksituhattaluvun alkupuolella, että lähdettiin mukaan enemmänkin tähän Euroopan unionin ja Euroopan komission rajattomaan kansainvälisyyteen eli nuo kansainväliseen nuorisotyöhön. Siitä lähtien se on ollut tällaista.

Ehkä niinku alkuun tällaista niinku he joilla on niinku jolla on se sydämen palo siihen, ovat nekin mukana ollut mukana nekin vähän briiffaamassa ja työntämässä innostamassa muita. Useampi nuorisovaihto tehdään me ollaan tehty tässä vuosien saatossa, olla oltu hakijana tahoina, ollaan oltu kumppanina. Meillä on ollut säännöllisesti, on ollut vapaaehtoinen Lahden nuorisopalveluissa. Joo ja nyt meillä on jotenkin se lead laatumerkki, joka taisi olla että koin laatumerkkiä, että mekin lähetetään ja vastaanotetaan. Meillä on nyt tähän hanke menossa ja tällä hetkellä meillä on nuo 2 nuorta Romaniassa 2 nuorta Kroatiassa lyhyellä vapaaehtoisia jaksolla plus että meillä on 2 ranskalaisia jotka ovat just vastikään saapuneet Lahteen ja ovat sitten 9 kuukautta siellä ja ovat mukana etenkin kauppakeskus nuorisotiloilla meidän leirikeskuksessa, koulu nuorisotyössä ja pääsee sitä kautta näkemään sitä suomalaista nuorisotyötä ja samalla sitä kautta innostaa myös muita nuoria. Nuoria, jotka ovat niinkin tuossa jo nelisen vuotta harkinnut, että voisi kyllä lähteä, mutta ikinä ei löydy sitten sen oikean kohta mihin voi hakea mukaan eli sitten, mutta sittenhän se voi olla semmoinen unelma vaan niinku semmoinen unelma mitä on kiva unelmoida, että sekään ei ole mitenkään väärin, että tuetaan häntä sitten siinä, että ehkä hän sitten jostain toisesta syystä lähtee matkustamaan sitten että kun ikä tulee vastaan.

Anna: Puhuit tuosta lead laatumerkistä niin ehkä kuuntelijoille, jotka ei tiedä mikä se on. Niin se tosiaan mahdollistaa tota vapaaehtoisten vastaanottamisen ja lähettämisen ja sitten voi myös koordinoita vapaaehtoisia muihin tahoihin ja silloin kun on haettu lead laatumerkki, niin sitten saa automaattisesti aina rahoitusta joka vuosi rahoituskausi ja kaikille ei tarvitse just olla sitä välttämättä, että se vaatii paljon työtä ja ja aikaa. Mutta että kansainvälisyyttä voi toteuttaa myös muilla keinoilla.

Irene: Voi.

Taru: Miten kansainvälisyys on sun mielestä vaikuttanut teidän työyhteisöön ja nuoriin?

Irene: Voi kun se on tuonut aina niin paljon semmoisia uusia asioita, innostamista se kun työntekijä lähtee nuoren kanssa vaikka saattamaan johonkin vapaaehtoistoiminnan paikkaan, koska nekin nuori pääsee mukaan sinne matkustamaan, työntekijä pääsee mukaan luomaan verkostoja vähän näkemään ja kokemaan myös itse. Eli se semmoinen elinikäinen oppiminen siinä ja se, että työntekijä kehua omaa sen että okei mä kuvittelen, että mä en puhu täydellistä englantia, mutta hyvin mä pärjäsin. Nuorille just tää semmoinen onnistuminen. Verkostojen luominen uuden oppiminen. Ehkä sä löydät sen uuden suunnan sun elämästä, että jos sä oot ollut ihan hukassa, mitähän mä tässä tekisin?

Nuoret oppii projektityöstä sitoutumisesta, asioiden loppuun saattamisesta. Meidän ohjaajien tehtävä on sitten olla mukana tukemassa, motivoida välillä tuuppaamassa, että älä luovuta nyt, kyllä tää järjestyy sitten se, että saa pääsee näkemään maailmaa vähän toiselta suunnasta. Se ei ole mikään turistimatka. Sä pääset oikeasti siihen yhteisöön mukaan. Sä pääset kokemaan ihan toisella tavalla.

Anna: Aika voimauttavia kokemuksia sitten nuorille.

Irene: On ja työntekijöille

Taru: Niin.

Irene: Ja sitten nää muutamat tilanteet, koska aina tapahtuu jotain pieniä muutoksia ja sitten on nää pikku kriisit missä me selvittää ja kaikki selviää siitä ja kaikki pysyy hengissä ja kukaan ei häviä toistaiseksi.

Taru: Päästään vähän syvemmälle kysymykseen, että miten se on sitten vaikuttanut sinuun tämä kansainvälisyys?

Irene: Se on kyllä ainakin tuonut niinkin antanut niin suuren lisäarvon mun työhön. Ja sen kun mä näen, että mikä suuri merkitys sillä on meidän nuoriin, että mitä se vaikuttaa. Heihin niin mä koen että niin mä annan tän verran omasta ajastani ja sitten se lopputulos olikin aivan niinku no se on iso. Tää on podcast. Kukaan ei näe että mä levitän sieltä täältä, mutta ei siis joo niinku mä toisin sanoen niinku saattaa olla semmoisen hetken, että mä työskentelen niinku sä oot siinäkin 24/7 jos sä oot jossain nuorisovaihdon sä oot tavoitettavissa se 24/7 se nuori voi tulla nykästä ja se on hihasta milloin vaan ja se on heidän oikeus.

Vaikka välillä, tuntuu että niin että mennään enää ikinä. Tee tätä uudestaan silmät ristissä mietit että no niin tää oli nyt viimeinen kerta, mut sitten hetken ajan päästä se tulee taas se fiilis että no nyt voisi ehkä vähän jo vähän miettiä, että milloin mä saisin seuraavan tehdä.

Anna: Ihania tästä tuli tuollaisia pikkutarinoita jo. Mutta teillä on varmaan kertynyt siellä paljon paljon tarinoita niin tuleeko sulla mieleen joku minkä haluaisit tässä jakaa?

Irene: Nythän mä onnistuin livauttaa muutaman tänne sisään. Mutta joo, siis mä oon ainakin mielessä tälleen, että me oltiin nuorisovaihdos tuolla Portugalissa. Mulla oli pieni ryhmä. Ja sitten siellä oli yksi todellakin introvertti nuori oli mukana. Piti oikeasti tällaista niinku etäisyyttä kaikille ja niin joo, mutta oli osallistui, se niin oli mukana kaikessa ja silleenkin jo tällä oma omalla tyyllillään, mikä oli ihan fine mikä saa olla. Sitten tulee se viimeinen ilta ja sitten niinku että on semmoinen rinki että kaikki saa mennä kertomaan että mitä haluaa ja tää on vapaaehtoista. Kenenkään ei ole pakko.

Taru: Mullakin menee ihan kylmät väreet kun sä aloitat kertoo, jatka vaan, mä en halua keskeyttää.

Irene: Aa siellä kaikki oli vähän kertomassa niin tää on ihanaa ja oli kivaa ja blaa blaa niinkun tällaista ja kaikki hehkuttaa tätä kaikkea. Sitten kun mä katselin tota kun nuori menee siihen, että okei onko mun nessuja jossain, kun hän sitten menee sinne ja kertoo sen että miten hän on tuntenut itsensä osaksi porukkaa. Toi esiin sen et hän on oikeasti hän että tästä introvertit tehtiin semmoinen melkein ekstrovertti tämän reissun aika. Koko sali on ihan hiljaa ne kaikki vaan ihan. Se oli niin käsin kosketeltava se tunnelman siellä se niinku yhteisö se niinku ymmärrys se hyväksyntä niin melkein sanoin rakkaus siinä että niin ketä se että miten tämä mun pieni nuori siellä, joka kertoo sitten selkeällä äänellä suoraselkäisenä, että mikä suuri merkitys tää on ollut hänelle. Että miten tämä niinku viikko siellä olo on kasvattanut hänet semmoiseksi, että niinku jatkossakin uskaltaa ottaa niinkin ihan erilaisia riskejä ja kokeilla ja lähteä pois jotain mukavuusalueeltaan. Ja se ei ollut mikään itsestäänselvää, että tämä nuori olisi lähtenyt mukaan. Tässäkin oli vaikka sekin, että juu. Kyllä se lähtee ja etenkin kuinka paljon se sitten antoi ja.

Anna: Niinpä.

Irene: Niin, että tämän takia sitä tehdään.

Taru: Kyllä mä oon siis itse ollut myös nuorisovaihdossa ohjaajana mukana ja työpajan nuoria oli siellä. Ainakin osa oli sieltä ja. Tota vastaavanlaisten kokemuksen koin, meni ihan kylmät väreet, kun kerroit tuossa noin. Niin oikeasti just tää että ne nuoret, se lähteminen on tosi haastavaa ja sitten se että päästään sinne niin siellä tehdään jotain sellaista. Mikä sitten yhtäkkiä joku onkin siellä ihan täysin esillä, että semmoinen ihminen, joka ei ikinä esiintyisi niinku käveli muotivaatteissa semmoisella, italialaiset oli järjestänyt semmoisen muotinäytöksen, missä hän esiintyi sitten niin. Ja sitten kuinka fiilikissä se nuori oli sen tapahtuman jälkeen niin.

Irene: Nää on just ne semmoiset helmet mitä sitten tallentaa itselleensä ja mikä saa sittenkin tekemään vielä uudestaan.

Taru: Kyllä.

Taru: Mitä sitten ne esteet ja mahdollisuudet, että millaisia esteitä sä olet huomannut kansainvälisyyteen liittyen niin kun nuoren näkökulmasta?

Irene: No ensinnäkin se, että kun nuori lähtee johonkin Erasmus plus tai Solidaarisuusjoukkojen projektiin hankkeeseen, niin pitää muistaa painottaa heille, että hei tämän ei kuulu maksaa sinulle mitään. Usein voi olla raha, joka on sitten se kun ei mulla ole rahaa. Ei meidän perheellä ole varaa lähteä minnekään.

Niin sitten oma kielitaito, sitten se, että omat ennakkoluulot eikä pelkästään nuoria vaan myös työntekijä on saattaa olla jonkinlaisia ennakkoluuloja. Sen takia se on niin tärkeä tutustua toisiinsa, vaikka esimerkiksi ennen nuorisovaihto järjestetään ainakin jotain yhteistä tekemistä, vaikka discordissa tai ollaan teamsissa. Tai joku tapa että päästää vähän tutuksi siinä, mutta se no ehkä se nuoren se, että nuori aina usko itseensä siihen vähän pärjää. Poissa kotoa vaikka viikko jos on nuorisonvaihdossa tai sitten jos on pidempään niin no kuka hoitaa kissan koiran kasvit, nää tällaiset mutta siinä ja ehkä niinku tuossa vapaaehtoistoiminnassa ehkä haasteena just se, että jos on itsenäistynyt että mitä sen asunnon kanssa jos osallistuu tiimivapaaehtoisjaksoon tai lyhyelle jaksolle, niin silloinhan sillä ei ole sinänsä mitään merkitystä että sen pystyy kirjoittaa vaikka työllistymissuunnitelmaan

Vapaaehtoisjakso on niinku työllisyyttä edistävä toimintaa siinä työnhakuvelvoitteet kyllä säilyy, mutta ne voidaan laittaa sinne loppupuolelle että hakee silti eli siinä pystyy turvallisesti lähteä kokeilemaan jos lähdet pitkään, siitähän saattaa innostua sitten pitkään jaksolla, mutta silloin kannattaa ainakin jos sulla ei ole joku paksu lompakko taskussa, niin sitten kannattaa ehkä miettiä, että pitäisikö se asunto irtisanoa löytää siitä uusi asunto vaikka puolen vuoden jälkeen tai 9 kuukauden jälkeen. Koska sitten se kokemus ja se oppiminen mikä siinä on saanut sen aikana tulee vaikuttamaan niin isosti siinä, että ja sitten aloittaa pienistä että luodaan se usko niihin nuoriin, että vaikka sinä tänään on sitä mieltä että sä voi pystyisit siihen mut huomenna saattaa olla.

Anna: Ihanasti sä ratkot näitä esteitä valmiiksi, ihana.

Taru: Tota etsivät vastasikin siinä meidän kyselyssä kansainvälisyystoiminnan esteistä nuoren näkökulmasta sitten, että eniten vastauksia sai se, ettei nuori tosiaan tiedä niistä kansainvälisistä mahdollisuuksista. Ja toisena tuli tällöisten haasteet sosiaalisissa tilanteissa ja heikko rahatilanne ja sitten kolmantena oli arjen ja elämäntilanteen haasteet ja sitten nuoren oma epävarmuus ja kokemattomuus. Kuulostikin aika samalta mitä tuossa puhuit, mutta sitten olisi kyllä tosi mielenkiintoista tietää mitä niitä nää nuoret itse ajattelee, että kun nää oli tosiaan näitä etsivien vastauksia.

Taru: Mutta tota miten te olette sitten siellä työssä ratkaisseet näitä nuorten näkökulmasta syntyneitä esteitä?

Irene: No jos mietitään ihan nuorisovaihtoa niin riittävän pieni ryhmä.

Taru: Niin just.

Irene: Se ryhmä ei tarvitse olla 10, 15, 20, nuorta 4, 5, 6 nuorta riittää ja sitten riittävästi ohjaajiin kun on kyse niinkin nuorista jotka ovat muita heikommassa asemassa, niin se on perusteltua että siellä on ohjeiden resursseja mukana. Tutustutaan siihen ryhmään käytetään siihen aikaan. Tää on sitten just tää, että mä saan ainakin että aikaa tää saattaa viedä ja sitten sen tiedon jakaminen on tekijän parasta on se kun nuori kertoo toiselle nuorelle: Mä olin tällaisessa mukana. Sitten mähän kerrotaan toimialoille Lahden työpajalla kerrotaan yksilön valmentajat kertovat nuorilta sitä Euroopan solidaarisuusjoukoista ja mahdollisuuksista.

Anna: Ja se on kyllä tärkeätä juuri se tiedon jakaminen.

Irene: Se on. Siinä me kerrotaan etsivästä nuorisotyöstä myös näistä, että jos nuori on vähänkin kiinnostunut kansainvälisyyteen, katso, meillä on tällaista. Niin kyllä, ei sitten jotenkin unohtamatta Nordoppii joka sitten ihan täällä pohjoismaissa, niin sekin on hyvä pitää mielessä.

Kerrotaan näitä mahdollisuuksia. Meidän on meille nuorille. Ne voi saattaa löytää ihan itsenäisesti. Jotkut nuoret on niin ne on hyviä, että ne löytää itse sen sitten me voidaan olla se lähettävä taho. Sitten meillä on ainakin kyllä ainakin mä tykkään, että asia on niin, että meillä on silleen riittävästi aikaa siinä lähettämiseen, että me voidaan järjestää niin huolellinen lähtövalmennus ja jos on meille vähän tuntemattomampi nuori, niin tutustua häneen ettei tule mitään surullisia yllätyksiä sitten kesken reissusta.

Anna: Keinoja löytyy kyllä.

Irene: Keinoja löytyy.

Anna: Tuleeko sulle jotain vinkkejä mieleen? Mitä sä voisit antaa etsiville kansainvälisyyteen liittyen? Jos ajatellaan vaikka nuorten kannustamista tai ihan mitä tahansa.

Irene: Hakekaa mukaan. Eihän työntekijöille ne hakekaa mukaan vaikka niinku näiden työntekijöiden liikkuvuuksiin. Siellä on paljon kumppanuushakuseminaari ja siellä on paljon koulutusjaksoja aiheesta kuin aiheesta. Ottakaa selvä voisi sitten lähteä jonnekin vierailulle.

Hankkikaa jos oot niin jos organisaatio tekee niinkin vähänkin kansainvälistä nuorisotyötä, ne kannattaa vakavasti harkita aggregaatin hankkimista, joka on siis se, että kun addiktio on niinkin hyväksytty, milloin sulla on takuuvarmasti jonkinlaista rahoitusta seuraaville vuosille, että voit toteuttaa sitten nuorisotyöntekijöiden liikkuvuutta tai nuorisovaihto ja siinä vaan määritellään siellä akkreditointihakemukset mitä sä haluat? Niin järjestää minkälaisen muutoksen sä haluat saada aikaiseksi kun sä järjestät näitä ja.

Anna: Niin ja akkreditaatio on nimenomaan Erasmus+ ohjelma ja sitten se laatumerkki on siellä Euroopan solidaarisuusjoukoissa.

Ja sitten se että olkaa myös niinku yhtä rohkeita kun mitä te kannustatte nuoret olemaan. Niin että ei se että olla vaan se että joo kyllä sä pystyt vaan ainakin myös itsensä. Se että kyllä mä pystyn eli.

Anna: Toi on hyvä vinkki.

Irene: Niin sitten se, että jokainen reissu on semmoinen oppimisen reissu. Kaikista tulee jotain mitä sä voit sitten ottaa mukaan omaa työhön niin.

Anna: No mites sitten mitä sä sanoisit nuorille kansainvälisyyteen liittyen?

Irene: Älä jätä tätä tilaisuutta käyttämättä. Lähtekää ja kokekaa, what could go wrong?

Mut sitten myös se, että jos jotain menee niin jos tapahtuu jotain, niin meillä on aina jonkinlainen niinku suunnitelma sieltä taustaiset kun me suomalaiset kun ihan lähdetään. Mikä suomalaisessa pohjoismaalaiset ylipäänsä, että tai ainakin kansainvälisessä nuorisotyössä niin kuitenkin mietitään valtavasti ehkä näitä turvallisuusasioitakin. Nykäskää sen nuorisotyöntekijän hihasi, että nuorisovaihto olisi kauhean kiva että tällainen asia kiinnostaisi tällaista muutosta mä haluaisin saada aikaiseksi, koska sitten lobbaajien myös käy tälleen, että osallistut nuorisovaihto. Osallistut toiseen nuorisovaihtoon. Lähdet mukaan tiimin vapaaehtoisjaksolle, tiimivapaaehtojaksot ovat sitten semmoiset niitä ja niihin ei ole rajoja. Niitä voi olla mukana niin vaikka kokematta lähdet lyhkäisiä vapaaehtoisjaksolle lähdet pitkälle vapaaehtoisjaksolle, rakastut tai muuta tai löydät uuden suunnan elämään.

Anna: Mitä vaan voi tapahtua.

Irene: Mitä vaan voi tapahtua ja on tapahtunutkin. Tilastoissa niinkin noita vapaaehtoisjaksoja, mutta niitäkin on aika paljon. Mäkin tiedän monta. Niin ja elinikäisiä ystävyysuhteita tulee. Ympäri Eurooppaa ja maailmaa.

Taru: Meillä alkaa tässä aika pian loppua, mutta ei vielä halutaan tietää, että mikä on tärkein oppi tai neuvo, jonka haluaisit jakaa meidän kuuntelijoille tähän kansainvälisyyteen liittyen.

Irene: Aina löytyy ratkaisu. Oli niinku asia kuin asia, mutta välillä pitää ehkä tehdä tällaisia.

Rohkeita ratkaisuja että jos on jännittää lähteä esimerkiksi jonnekin niin niin kyllä siitäkin selviää. Mutta jotenkin se että me pystytään tähän että niinku mahdollisuutta olemassa meidän pitää vaan tarttua niihin. Ehkä meidän pitää joskus myös näille meidän esihenkilölle niinku puhua ja kertoa, että kuinka tärkeä hyvä juttu. Minkälainen lisäarvo toi kansainvälinen nuorisotyö tuo meidän arkeen nuorten arkeen ja elämään. Antakaa meille se etuaika.

Taru: Siinä oli paljon asiaa mitä niin kun itselle jäi mieleen, niin siis oikeasti susta välittyä tommoinen rentous ja asia niinku helppous ryhtyä siihen kun tässä on sun vieressä kuulijat ei näe sitä jotenkin niinku.

Irene: No kun ei ei tää ole mitään niinku rakettitiedettä niinku nimenomaan tätä tehdään ihmisenä. Ehkä se voisi olla tällainen niinku hyvä neuvo niinku myös muille tätä tehdään ihmisenä semmoisena kun me ollaan, että ei tarvitse olla mikään niinku tietyn aiheen asiantuntija ei pidä olla, ei tarvitse osata niin ohjelmaopasta niinku ulkoa. Ei todellakaan että aina löytyy ja sitten jos on jotain mitä ei ymmärrä niin meillä on semmoinen ihana kansallinen toimisto josta voit kysyä missä on hyvät tyypit.

Anna: Se on ihan totta. Mulla jäi siis mieleen se musta se oli tosi oleellinen pointti, että työntekijöillä pitää myös olla se rohkeus mitä me vaaditaan nuorilta että jotenkin, että utelias ja rohkeasti suhtautuu näihin mahdollisuuksiin, vaikka ne ei välttämättä ole se ihan oma juttu. Mutta jotta voidaan tarjota nuorille niitä mahdollisuuksia, niin se oli musta aika timanttinen vinkki sulta.

Irene: No sitä se vaatii.

Anna: Kyllä

Taru: Tähän onkin hyvä lopetella ja saatiin varmasti kuulijoille uusia näkökulmia ja pohdittavaa kansainväliseen työhön etsivässä nuorisotyössä. Kiitos paljon sinulle osallistumisesta, Irene.

Irene: Kiitos että mä sain tulla ja ehkä tässä oli taas tälle, että itselläkin tuli tällaisia uusia oivalluksia niinkin tästä noin niin.

Anna: Oli kyllä ihana kuulla noita käytännön esimerkkejä myös. Seuraavassa jaksossa pääsettekin kuulemaan mitä etsivän nuorisotyön aluekoordinaattori ajattelee kansainvälisyystoiminnasta etsivässä nuorisotyössä. Kiitos ja ensi kertaan. Moikka.

Taru: Moikka.

Irene: Moi moi.

Anna ja Taru: Kiitos kuuntelusta ja muistattehan, että kansainvälisyys kuuluu kaikille!